

- 2) Články 107 a 108 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která svěřuje veřejnoprávní vysílací organizaci derogační pravomoc ve vztahu k obecnému právu, která jí umožňuje dát sama podnět k exekuci nesplacených pohledávek týkajících se audiovizuálního příspěvku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 402, 27. 11. 2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 11. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverfassungsgericht – Německo) – řízení zahájené Heinrichem Weissem a dalšími

(Věc C-493/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Hospodářská a měnová politika – Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2015/774 – Platnost – Program nákupu aktiv veřejného sektoru na sekundárních trzích – Články 119 a 127 SFEU – Pravomoci ECB a Evropského systému centrálních bank – Udržování cenové stability – Proporcionalita – Článek 123 SFEU – Zákaz měnového financování členských států eurozóny“

(2019/C 65/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverfassungsgericht

Účastníci původního řízení

Stěžovatelé: Heinrich Weiss, Jürgen Heraeus, Patrick Adenauer, Bernd Lucke, Hans-Olaf Henkel, Joachim Starbatty, Bernd Kölmel, Ulrike Trebesius, Peter Gauweiler, Johann Heinrich von Stein, Gunnar Heinsohn, Otto Michels, Reinhold von Eben-Worlée, Michael Göde, Dagmar Metzger, Karl-Heinz Hauptmann, Stefan Städter, Markus C. Kerber

za přítomnosti: Bundesregierung, Bundestag, Deutsche Bundesbank

Výrok

- 1) Přezkum první až čtvrté předběžné otázky neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2015/774 ze dne 4. března 2015 o programu nákupu aktiv veřejného sektoru na sekundárních trzích, ve znění rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2017/100 ze dne 11. ledna 2017.
- 2) Pátá předběžná otázka je nepřijatelná.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 402, 27.11.2017.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Liège – Belgie) – Výkon evropského zatýkacího rozkazu vydaného na Marin-Simion Suta

(Věc C-514/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV – Evropský zatýkací rozkaz – Článek 4 odst. 6 – Důvod, pro který je možné odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu – Trestný čin, za který byl ve vystavujícím členském státě uložen trest odnětí svobody a za který lze ve vykonávajícím členském státě uložit pouze peněžité trest“

(2019/C 65/17)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Liège

Účastník původního řízení

Marin-Simion Sut

Výrok

Článek 4 bod 6 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009 musí být vykládán v tom smyslu, že pokud má osoba, na kterou se vztahuje evropský zatýkací rozkaz vydaný za účelem výkonu trestu odnětí svobody, bydliště ve vykonávajícím členském státě a má k tomuto členskému státu rodinné, společenské nebo ekonomické vazby, jako je tomu ve věci v původním řízení, může vykonávající justiční orgán s ohledem na společenské znovuzачlenění uvedené osoby výkon tohoto rozkazu odmítnout, přestože se na trestný čin, pro který je evropský zatýkací rozkaz vydán vztahuje podle práva vykonávajícího členského státu pouze peněžitý trest, pokud v souladu s tímž vnitrostátním právem tato okolnost nebrání tomu, aby byl trest odnětí svobody uložený vyžádané osobě skutečně vykonán v tomto členském státě, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 347, 16. 10. 2017.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 19. prosince 2018 – Mykola Janovyč Azarov v. Rada Evropské unie

(Věc C-530/17 P) (¹)

„Kasační opravný prostředek – Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci na Ukrajině – Zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů – Seznam osob, subjektů a orgánů, na něž se vztahuje zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů – Zařazení jména navrhovatele – Rozhodnutí orgánu třetího státu – Povinnost Rady ověřit, zda bylo toto rozhodnutí přijato při dodržení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu“

(2019/C 65/18)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Mykola Janovyč Azarov (zástupci: A. Egger a G. Lansky, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie (zástupci: J.-P. Hix a F. Naert, zmocněnci)

Výrok

1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 7. července 2017, Azarov v. Rada (T-215/15, EU:T:2017:479), se zrušuje.

2) Rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/364 ze dne 5. března 2015, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině, a prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/357 ze dne 5. března 2015, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině, se zrušují v rozsahu, v němž se týkají Mykoly Janovyče Azarova.

3) Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených jak v rámci řízení v prvním stupni, tak rámci tohoto řízení o kasačním opravném prostředku.

(¹) Úř. věst. C 374, 6.11.2017.